

Сьогодні весь день ішов сильний дощ. Конні не могла погуляти надворі. Після вечері вона грає з мамою і татом у гру «Мемо». Конні двічі виграє.

Затим мама збирає картки і каже: «Пора йти спати». Але Конні зовсім не втомилася. Вона ще хоче пограти. «Вже пізно», — каже тато.

Але надворі ще зовсім не темно! Мама пояснює, що навесні і влітку темніє пізніше, ніж взимку. В деяких країнах сонце влітку взагалі не заходить. І що? Там діти влітку зовсім не сплять? Конні сміється. Ні, такого не може бути.

Вона одягає свою піжаму і чистить зуби.

Мама ще щось прибирає в кімнаті, потім цілує Конні перед сном.

Тато сідає на ліжко поряд із Конні і читає, як завжди, оповідання на ніч. Цього разу про хлопчика, який рахує овечок, поки нарешті не засне. Позаяк Конні і досі не втомлена, тато читає ще казку про волохатого монстра.

— Монстри насправді існують? — хоче знати Конні.

— Ні, — відповідає тато і хитає головою.

Але Конні просить тата подивитися під ліжком — раптом там вони є.

Тато знаходить лише шкарпетку в червоно-білу смужку і Ельзі, дитинча білого ведмедя, але жодного монстра.

Маленьке ведмежа може спати з Конні в ліжку. Шкарпетку відправляють на прання. Тато цілує Конні в кінчик носа та в чоло, бажає «Доброї ночі» і виходить з кімнати. Конні йде за ним. Вона ще хоче пити. Тато дає їй склянку води. Конні випиває її і повертається в ліжку. Тато ще раз накриває Конні. «Гарного сну», — каже він.

